

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 р 183/2022
Рж1 р 185/2022
17.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, председник суда судија Јасмина Васовић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Петар Бојовић, адвокат из ..., Поштански фах ..., ..., у поступку заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној због недоношења одлуке о приговору за убрзавање поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 3888/21, као и о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 р 42/22 од 12.05.2022. године, донео је 17.06.2022. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача изјављена због недоношења одлуке о приговору ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 3888/21.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и потврђује решење Апелационог суда у Београду Р4 р 42/22 од 12.05.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је Апелационом суду у Београду 24.03.2022. године поднео приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда Гж1 3888/21, са захтевом да се усвоји приговор, утврди повреда права на суђење у разумном року и наложи судији предузимање процесних радњи којима се делотворно убрзава поступак. Трошкове поступка је тражио и определио.

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 р 42/22 од 12.05.2022. године одбијен је као неоснован приговор предлагача, као и захтев за накнаду трошкова поступка.

Предлагач је 27.05.2022. године изјавио жалбу због неодлучивања о његовом приговору ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 3888/21, а 03.06.2022. године је изјавио благовремену жалбу против решења Апелационог суда у Београду Р4 р 42/22 од 12.05.2022. године, из свих законских разлога.

Одлучујући о жалбама предлагача, на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) и члана

30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82... „Службени гласник РС“ бр. 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијана решења применом члана 387. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, са изменама) и закључио да су жалбе неосноване.

Увидом у списе предмета Р4 р 42/22 утврђено је да је предлагач 24.03.2022. године доставио Апелационом суду у Београду приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда Гж1 3888/21. Поступајући судија Апелационог суда у Београду је решењем Р4 р 42/22 од 12.05.2022. године одбио као неоснован приговор предлагача, као и захтев за накнаду трошкова поступка.

Имајући у виду да је приговор ради убрзавања поступка поднет Апелационом суду у Београду 24.03.2022. године и да је о њему одлучено решењем тог суда Р4 р 42/22 од 12.05.2022. године, Врховни касациони суд налази да је поступајући судија донео решење о приговору у оквиру рока од два месеца од дана пријема приговора прописаног одредбом члана 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

С обзиром на изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 17. 17. ст. 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбио жалбу предлагача и донео одлуку као у ставу првом изреке.

У поступку доношења решења којим је одлучено о приговору предлагача нема битне повреде поступка из члана 374. став 2. ЗПП, на које Врховни касациони суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а жалбом се не указује на друге повреде поступка.

Према стању у списима предмета, утврђено је да је тужилац АА (овде предлагач), заједно са преко 200 лица која се такође појављују као тужиоци, поднео тужбу 09.08.2010. године Основном суду у Обреновцу, против туженог ЈП „Електропривреда Србије“. Основни суд у Обреновцу је донео одлуку П1 25/2014 од 21.02.2017. године, а Апелациони суд у Београду је, одлучујући о жалби, донео одлуку Гж1 288/14, након чега је предмет враћен првостепеном суду. Након доношења нове првостепене пресуде, предмет је по жалби туженог примљен у Апелациони суд у Београду и изнет поступајућем судији у рад 12.07.2017. године. Решењем другостепеног суда Гж1 2891/17 од 14.07.2017. године предмет је враћен првостепеном суду на допуну поступка. Предмет је поново враћен Апелационом суду у Београду и послат у веће 19.11.2019. године, а 20.11.2019. године је пресигниран и додељен у рад судији Љиљани Митић Поповић. Након пријема у рад предмет је 22.01.2020. године враћен првостепеном суду на уређење, у складу са чланом 228. Судског пословника. Након допуне поступка, предмет је враћен Апелационом суду у Београду 05.02.2020. године и изнет поступајућем судији 06.02.2020. године. Решењем Гж1 2891/17 од 10.09.2020. године предмет је враћен првостепеном суду, ради допуне поступка, а поново је примљен у Апелациони суд у Београду 30.09.2021. Предмет је већан 07.10.2021. године, отворена је главна расправа и прво рочиште је заказано за 16.12.2021. године, а наредно за 19.04.2022. године. Судија известилац није била у могућности да се изјасни о року у ком ће се поступак окончати, наводећи поред осталог, да је одлука већ једном била укидана, да је предмет „страдао“ у поплави 2014. године, те да је имајући у виду наводе жалбе првенствено потребно утврдити ко су

тужиоци у овом предмету, шта је тужбени захтев сваког од њих и ко је пуномоћник за сваког од преко 200 означених тужилаца. Такође је утврђено да је у предмету Гж1 3888/21 (претходна ознака списка Гж1 2891/17) решењем Р4 р 81/21 од 04.10.2021. године усвојен приговор предлагача, утврђена повреда права на суђење у разумном року и наложено предузимање процесних радњи којима се делотворно убрзава поступак.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“ број 98/06), прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист СЦГ“ – Међународни уговори, бр. 9/03, 5/05 и 7/07), („Службени гласник РС“ – Међународни уговори, бр. 12/10 и 10/15), између осталог, прописано је да свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега има право на правичну јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року, уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски разлози за заказивање рочишта и главног претреса и изразу одлуке.

Разумна дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се отклонила неизвесност, а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује и правна сигурност странака. Оптимално потребно време за окончање поступка је релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступање суда, природа захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца захтева.

По оцени Врховног касационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право када је одбио приговор предлагача, имајући при томе у виду да је у периоду након доношења решења Р4 р 81/21 од 04.10.2021. године Апелациони суд у Београду активно деловао и предузимао радње ради окончања поступка.

Врховни касациони суд се имао у виду и жалбене наводе којима се указује на дуго трајање поступка, који је по природи хитан, али је закључио да ови наводи не могу довести до другачијег одлучивања. Наиме, ради се о парници у којој постоји

велики број странака (преко 200 тужилаца), што овај предмет чини изузетно сложеним, пре свега из процесних разлога, при чему се такође мора имати у виду чињеница да је предмет физички оштећен у поплавама 2014. године, што је знатно отежало рад Апелационог суда у Београду, који мора изнова да започне поступак у овом предмету, у ситуацији када се не може утврдити ко су све тужиоци у тој парници и ко су њихови пуномоћници, као и какви су њихови тужбени захтеви. Неосновано се жалбом предлагача указује да Апелациони суд у Београду у протеклом периоду није имао никаквих активности у овом предмету, јер из напред наведених чињеница, произилази супротан закључак, односно да је тај суд поступао у том предмету, покушавајући кроз допуну поступка пред првостепеним судом да обезбеди процесне услове за одлучивање о жалби на пресуду у том предмету, да би на крају и заказао расправу ради одлучивања о тој жалби. Управо из ових разлога, поступање Апелационог суда у Београду се за сада не може оценити као неажурно или ван разумног рока.

Из изнетих разлога, применом члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је као у ставу другом изреке.

Предлагачу нису досуђени трошкови поступка, применом члана 153. став 1. и члана 154. ЗПП, у вези члана 30. ЗВП, јер у овом поступку није успео.

**Председник
Врховног касационог суда
Јасмина Васовић, с.р.**

Поука о правном леку
Против овог решења није дозвољена
жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић